

РАТНИКЪ

ЗА ИКОНОМИЯ, ЛИТЕРАТУРА И ПОЛИТИКА

Излиза за сега всѣка Недѣля

Годиш. абонаментъ 6 л.
Полугодишенъ 3 л.
За три мѣсца 2 л.

За странство 10 лева год.

ПРЕДПЛАТЕНИ.

Единъ брой 15 ст.

Всичко, що се отнася до вѣстника, се адресирва:

Ред. в. „РАТНИКЪ“,
Свищовъ.

Стопанинъ: Ат. Н. Данковъ

За обявления се плаща: на I-та страница по 10 ст. на дума, на II-та — 5 ст., на III-та — 4 ст., на IV-та — 3 ст., или двойно на квадратенъ сантиметръ за заетото пространство.

Всичко въ предплата.

Ръкописи и дописки назадъ не се връщатъ.

Избѣстие.

Къщата на г. Д-ръ Ст. Серяковъ се продава.

За споразумение при г-нъ т. Веселиновъ — Свищовъ.

— 3

СВИЩОВСКА БАН-

КОВА АГЕНТУРА

На 1-й Септемврий т. г., въ 9 часа тренъта, се извърши откриването на Свищовската банкова агентура — отъ Русенската Народна банка. За тая цѣль, агентурата бѣше напредила да се извърши водосвѣта, на когото бѣха поканени да присъствуватъ значително число граждани и началниците на учрежденията. Слѣдъ извършването на водосвѣта, агента, г-нъ Георги Златевъ, държа една кратка, но пълна съдържание рѣчь, въ която, преди всичко, съ съжеление констатира, че отъ многото призовани граждани на водосвѣта, твърдѣ малко сж се отзовали. Това той твърди основателно отладе на обстоятелството, че откриването се извършва днесъ, въ работенъ день, когато на всѣкому работата не позволява да присъствува, но агентурата опредѣлила днѣшния день, защото, за миналата недѣля не била подготвена да извърше откриването, а за слѣдоющата недѣля, 4 того, считала че ще бѣде късно, тъй като имало вече да се извършватъ кущи работи.

Г. Златевъ обясни че Русенската Народна банка, въ желанието си да послужи на свойтъ клиети е взела рѣшение да открива клонове — агентури и най напредъ открива г. Видинъ, която агентура като и дѣятелността си, днѣсь тя вече самостоятелна банка.

Втора агентура банката откри въ Плевенъ, където тоже сега се е усилила и се върва да стане самостоятелна банка.

Трета агентура, Русен. Народна

банка рѣши да открие въ г. Свищовъ. Банката като имаше предъ видъ че стария търговски и интелегентенъ градъ, който преди години е билъ тържище на зърнени произведения, складъ на соль, жѣлѣзария, колониялъ, дървенъ материалъ и пр., днѣсь въ него се забѣлѣзва едно упадане, намери че търговията на тоя градъ има нужда отъ подобрене, отъ улеснения, които банката, чрезъ своята агентура ще иска да облекчи.

Банката е рѣшила още, каза г. Златевъ да открие и въ други градове клонове, гдѣто намѣри за нужно. г. Златевъ, на късо очерта въ търговско отношение миналото и настоящето на г. Свищовъ и като призова Божето благословение, изказа своите благопожелания и обяви Свищовската Банкова агентура за открита.

Откриването на Свищовската банкова агентура въ сегашното положение на Свищова е дѣйствително едно подобрене. Като се знае че въ Свищовъ до преди 2—3 години сѣществуваша двѣ акционерни дружества, отъ които I спестовно-акционерно дружество се окончателно ликвидира, а второто, д-гто „Дунавъ“ е въ ликвидация, той остана безъ кредитно учреждение и всѣки търговецъ при нужда, трѣбваше да се отнесе посредствомъ тукашната земледѣлческа банка, до други банки, за да посрѣща нуждитъ си, въ който случай се усложняваше дѣйствието и забавя времето, тогастъ когато, при банкова агентура тукъ, всички операции ще се извършватъ бързо и на време.

Банковата агентура ще извършва слѣднитѣ операции:

- 1) Сконтиране на полици;
- 2) Отпущане на заеми съ поръчителы до 2000 лева; заеми за сума по-голяма отъ 2000 лева ще се отпущатъ съ разрѣшение на централната или надлѣжния клонъ;
- 3) Отпущане на заеми и откриване на специални текущи смѣтки

срѣщо залогъ на цѣни книга;

4) Откриване на специални текущи смѣтки съ разрѣшение на централната или надлѣжния клонъ.

5) Откриване специални текущи смѣтки срѣщо залогъ на търговско и банкерско-сарафски полици;

6) Издаване на удостоверение за участие въ търгове и за други цѣли, но само въ брой или срѣщу залогъ на цѣни книга;

7) Приемане на пари на текущи смѣтки;

8) Събиране на чужди полици;

9) Изплащане на купони и излѣзли въ погашение облигации на държавата и банката;

10) Прѣвеждане на пари, и

11) Даване свѣдѣния за търгов-

ски фирми.

И дѣйствително, безпорна истина е, че г. Свищовъ отъ нѣколко години опадаше, обаче трѣбва да признаемъ, че едно течение влече къмъ подобряването му. Макаръ и късно, но има се надежда Свищова да се подигне и подобри.

Благодарение на естественото положение на Свищова, полелека-лека той ще извоюва своето право, за което и ний немалко сме ратували и ще продължаваме да ратуваме.

Нѣма непогрешимъ човѣкъ на свѣта. Ако нѣкой грешки са се допуснали, отъ когото и да сж, или отъ кждѣто и да сж, тѣ сж времето се поправятъ. Важно е, между самитѣ граждани да има въ дадени случаи солидарность, да се изоставятъ личнитѣ амбиции и завистъ противъ фактора, отъ когото ще дойде подобренито, и, ражъ за ражъ, за напредака на градъ, трѣбва всѣки гражданинъ искрено да работи. Само тогава ще имаме подобренето и провдигането на оплаквания отъ всѣки г. Свищовъ.

ПОСРѢЩАНИЕ НА ЕКЗАРХА ВЪ СТОЛИЦАТА

По посрѣщането на Екзарха въ Столицата в. „Дневникъ“ прави слѣдоущото описание:

„Дали единъ народъ цѣни известна видающе се личностъ, изпѣква само тогава, когато го посрѣща като гостъ. Защото колкото и шумно да бѣде едно тържество, лесно може да се прочете дали то е отъ сърдце, отъ душа. Въ подобни моменти всички хора добиватъ една физиономия, на която ясно се очертава душевното настроение. Тѣлпата не може да дѣйствува коварно. Тя ако прави често пжти осждителни постѣпки, това е защото е подвеждана отъ отдѣлни еденици, които прѣстѣпно я настройватъ и хладно отъ страна гледатъ на своето дѣло. Ала въ повечето случаи тя е искрена, добродушна, милѣе за своето, жертвува се безразсѣдно за правдинитѣ и съ готовность би разкъсала на хиляда късове своя врагъ. Тамъ у многохиландния народъ дѣйствува едно сърдце, една душа.

Достатъчна е само една дума да настрои цѣлъ народъ — добръ или злѣ. Достъченъ е, и то само такава дума, която да напомни върволица отъ събития изъ миналото на народа. Много хиланденъ народъ еднородно е давалъ почести на личности, които сж страдали за него. Единъ знаменитъ примеръ говори: цѣлия Бостонъ е билъ свиканъ на нѣкакво си публично събрание въ ония размирни американски години. Случайно е заминала отъ тамъ майката на великия американецъ Вашингтонъ. Тя била забѣлѣзана само отъ нѣколцина. Единъ отъ тѣхъ извикалъ гръмогласно: „Господа, майката на Вашингтонъ!“. Всички на колѣни! „И цѣлия този народъ, като единъ човѣкъ падналъ прѣдъ майката на знаменития дѣятель.

Това ни дойде на умътъ, като се върхмѣ вчера въ настроението на столичани, когато посрѣщаха своя духовенъ началникъ, Негово Блаженство Исифъ I.

Настроението.

Още отъ първия день, като се заговори, че Негово Блаженство ще

посѣти столицата, всички други въпроси изчезнаха отъ дневния редъ. Навредъ се говорѣше само за него; навредъ се слушаше само неговото име; навредъ съ благоговение прозвоняваха името му; съ радостно нетърпение се очакваше другия денъ, въ който столицата ще бѣде посѣтена отъ добрия пастиръ, стolicани ще бѣждатъ благословени отъ светата му дѣсница. Въ това всеобщо радушно настроение най-щастливи бѣха тѣзи, които по рано сж познавали Негово Блаженство. Около тѣхъ се трупаха и съ дълбоко внимание слушаха, какъ се разказва за обичайния отъ цѣлия народъ старецъ, черти отъ живота му, анекдоти изъ миналото на неговата дѣйностъ. А нѣкои даже изпадаха въ изтупление и захласнахосѣта отиваше до тамъ, че измислюваха легенди, които прѣдставятъ скромния старецъ на великанъ. Но това е въ психологията на човѣка. Когато една личностъ се обикне, за нея се създава невѣроятни приказки, страшни легенди, знаменити анекдоти, които до фантастичностъ рисуватъ грандиозна душа на великана . . .

Приготовление.

Столичното кметство издаде разпореждане — всички дюгени още частъ въ три да бѣждатъ затворени и домоветъ да бѣждатъ окичени съ знамена. То нареди една програма, макаръ и твърдѣ скромна, но при това всеобщо настроение имаше ли нужда отъ нея? Програмата бѣше вече съставена отъ всѣкиго прѣди кметството да я издаде. То я издаде само, може би да инервира мнозина отъ нейната непълнота и прѣкалена скромностъ. Когато ставатъ подобни посрѣщания, оставете народа самъ да нареди тържеството.

Дюгянитъ бѣха затворени, кжщитъ окичени съ знамена. Цѣлия градъ излѣзе на улицата. На всички душитъ вземени въ едно, бѣше душата на малко дѣте, кога очаква майка си да види . . .

Движението.

По площадитъ още отъ пладнѣтъ фойтонитъ изчезнаха. Тѣ бѣха тѣй рано ангажирани. Фойтонджии дрѣ-

мѣха прѣдъ кжщитъ на хората които ги бѣха ангажирани, нѣколко часа подъ редъ, до като дойде врѣме за трѣгване къмъ гарата. Всички прѣмѣнени важно стѣпаха къмъ улиситъ отъ дѣто ще застане високия гостъ. Ученици и ученички съ своитъ учители изпълниха улицитъ. При това приятно движение на милитъ дѣца човѣкъ си напомнимъ „празника на пролѣтѣта.“ Дѣцата може-би сж били по-зарядвани, че ще видятъ духовния глава, за когото не веднѣжъ сж слушали отъ своитъ родители и то само добри работи. Ученикитъ носеха въ ржцѣтъ си букети цвѣта. И дѣлагъ шпалиръ отъ ученици и ученички заемаше двѣтъ страни на дългата улица „Мария Луиза“ — отъ „Шарения Мостъ“ до черковата „св. Краль.“ Задъ ученицитъ постъпено се трупаха народа. На „Шарения Мостъ“ бѣха издигнати четири високи стълбове облечени въ триколяори, които прѣдставляваха нѣщо като триумфалина арка . . . Широкото пространство отъ „Шарения Мостъ“ до гарата тоже бѣ изпълнено съ народъ. А нескончаема редица отъ фойтони, които носеха официалния свѣтъ, бърже се движеше къмъ гарата.

На гарата.

Широкия площадъ прѣдъ столичната гара буквално бѣ натъпканъ съ свѣтъ. Файтонитъ съ голѣма мжнотия си пробиваха пътъ. Перона постоянно се изпълняше отъ високопоставени личности, официално облечени.

Частъ е три и половина Перона е прѣпълненъ. Всички министри сж тамъ. Смирено стоятъ между всички и синодалнитъ старци. Прѣдставителитъ на двореца, г. г. генералитъ Николаевъ, Марковъ и г. Добровичъ, пристигнаха съ княжески кола. Отъ дипломатическото тѣло забѣлѣзахме френския консулъ и турския търговски агентъ Рафивъ-бей. Мнозина отъ бившитъ министри, прѣдставителитъ на арменската и еврейската религиозни общини, депутати, живущи въ столицата, бѣха тамъ. Перонътъ е посланъ съ хубавъ килимъ, по който ще застане Негово Блаженство. Една нервностъ се забѣлѣзваше у всички. Говорятъ,

ала погледитъ имъ сж обѣрнати на тамъ, отъ дѣто ще се зададе трена. Нервното биене на електрическия звънецъ говори, че трена пжтува.

Частъ е четири безъ нѣщо. Забѣлѣзва се вече тренътъ. Всички се трупатъ и гленатъ, като че за прѣвъ пжтъ, пристиганете му. Неспойно движение между всички. Нервни усмивки отъ почти прѣблѣднели устни. Радостно потриване на ржцѣтъ, покашловане, поправяне безпричинно тоалета — симптоминарадостнонеспокойствие. Тренътъ изсвири, като че горделиво заявяваше, че той носи скжния за стolicани гостъ. . . .

Пристигането на трена

Грамадния локомотивъ бавно се движеше и дълга редица отъ вагони минаваха прѣдъ очитъ на публиката. Въ послѣдний специаленъ вагонъ е Негово Блаженство. Тренътъ сирѣ. На прозореца се изправи величествената фигура на мѣлия старецъ, който съ вдигната на горѣ дѣсница благославяше пасивото си. Всички сж голаглави. Негово Блаженство е придруженъ отъ министръ Гатевъ. Подкрѣпенъ отъ единъ чиновникъ на гарата Негово Блаженство слѣзе на перона. Президентъ - министръ, господинъ Рачо Петровъ, прѣвъ се спусна и цѣлуна светата дѣсница на Екзарха. Слѣдъ него му цѣлуна ржка генералъ Николаевъ и всички присѣтствующи подъ рѣдъ. Негово Блаженство съ умиление цѣлуваше челата на своитъ духовни чѣда. Братски се цѣлуна по устнитъ съ синодалнитъ старци. Рафинъ бей се спусна и му направи низко темане. Негово Блаженство по такъвъ начинъ отговори и рече по френски — «твърдѣ ми е приятно като виждамъ този поздравъ. Турския чиновникъ отговори съ още по-низко темане . . . Една тънка радостна усмивка вѣчно играе на лицето ту. По външностъ Негово Блаженство е типъ на българинъ: грамаденъ ръстъ, широко лице, широко отворени свѣжи очи, високо чело и всячко го издава, че е човѣкъ съ широка славянска душа. Когато застана въ срѣдъ първитъ свои посрѣщачи — най-виднитъ у

насъ личности, като наблюдавахме какъ бащински погледи хвърляше къмъ всички, човѣкъ виждаше единъ великанъ, и всички около него паднаха, уничижиха се отъ погледа на спокойния макаръ наблюдателъ. . . . Негово Блаженство трѣна, послѣдванъ отъ всички прѣвенци.

Отъ гарата до „Шарения Мостъ“

Негово Блаженство се качи на княжеска кола, върѣгната въ бѣли коне. Когато потегли къмъ града грамадно струпаното множество процѣпи небото отъ викове «ура» Ученички, софийски дами надпрѣварваха се да хвърлятъ цвѣта въ колесницата му. Отъ лѣвата страна на Екзарха на фойтона му бѣ Н. В. Пр. Симеонъ.

Срѣщата съ кмета.

При «Шарения Мостъ» Негово Блаженство бѣ посрѣщнатъ отъ столичния кметъ г. М. Тодоровъ. Той му поднесе хлѣбъ и солъ, произоесе слѣдната кратка рѣчь: «Ваше Блаженство, спорѣдъ славянския обичай, поднасямъ Ви хлѣбъ и солъ и отъ страна на стolicани поздравлявамъ Ви съ «добрѣ дошълъ». Негово блаженство прие хлѣба и развлѣнувано отговори на привѣтствието.

Въ срѣдъ викове «ура» Екзархъ потегли къмъ църквата «св. Краль».

До църквата.

Отъ «Шарения Мостъ» до черковата «св. Краль» боквално бѣ натъпканъ свѣтъ. Всички балкони и прозорци бѣха заети. Не скончасмо «ура» проглушаваше тронатиятъ гостъ. Дѣждъ отъ цвѣта се сипеше върху колата на духовния ни началникъ. Файтонитъ, които слѣдяха Негово Блаженство минаваха по улицата послана съ цвѣта. Негово Блаженство влѣзе въ църквата. Народа се трупаха около храма и радостно продължаваше да вика «ура».

Въ църквата.

Почти всички митрополити отъ провинцията, които сж въ столицата, посрѣщяха Негово Блажен-

ПОДЛИСТНИКЪ

МИЛОСТИНЯ.

Разказъ отъ Max. Villeneuve

(изъ Бъл. Сбирка)

Една сутринъ Бернардъ Морей като излѣзе отъ аудиторията на професора Кеплингъ, прочутия професоръ отъ Цюрихския университетъ, отиде да се разходи подъ старитъ сѣнчести дървета на парка, за да свѣрши прочита на послѣдния томъ отъ Шопенхуеровитъ съчинения и да изпуши една цигара подиръ сладкитъ мечти, които биха послѣдвали прочита на този извѣстенъ философъ. Но не отминало нито третия столъ на парка, а ето, че погледитъ му почнаха да бѣгатъ отъ страницитъ на книгата.

Обаче, като призна прѣкалеността си, Бернардъ Морей се опжти къмъ кжщи. Лицето му изражаваше такава радостъ, че минувачитъ, които го виждаха, говорѣха помежду си:

— Ето едно щастливо момче!

Дѣйствително той бе такъвъ, ма-

каръ шастие то му да не трая за дълго. Нѣщо прѣди единъ часъ отъ отиването му въ парка, той бѣ най-угрижения човѣкъ въ цѣла Швейцария, и само една проста случайностъ изгони тжжнитъ му мисли и го тласна къмъ „вълнитъ на синьото езеро“.

Въ живота, който водѣше, нѣмаше сериозни причини, които да го караха да бѣде такъвъ.

На двадесетъ годишна възраст, господаръ на огромно богатство, което покойния му баща Християнъ Морей бѣ спечелилъ съ честенъ трудъ, чрѣзъ търгуване на коприна въ Лионъ, Бернардъ чувствуваше силна привързаностъ къмъ науката, особено къмъ философията.

Слѣдъ като издържа съ отличие изпититъ въ родния си градъ, той се отправи за Швейцария и постъпи въ университета, за да може да слуша лекциитъ на прочутия Кеплингъ, думитъ на когото бѣха законъ въ метафизиката.

Той водѣше порядъченъ животъ и дружеше съ добри учени другари.

Бернардъ бѣ постоянно тжженъ, като мислѣше, че това произлазя

отъ разстроения му стомахъ, макаръ приятелитъ му да го увѣрваха, че сърдцето му е болно, болно е, че седи праздно въ възрастта на тѣзи години.

Цѣлъ владенъ въ работа, той увѣрваше, че забравя, че въ свѣта има красиви създания, достойни да бѣждатъ обичани.

Но истена бѣше, че той ги не забравяше, а, напротивъ, често мислеше за тѣхъ.

Той бѣше ужасно измжченъ. Съ години вече какъ търси своя „идеалъ“, безъ да го намѣри.

Той не можеше да намѣри жена, за каквато мечтаеше, защото мислеше, че ще бѣде обичанъ само заради богатството, на което бѣ притежателъ.

Обаче, днесъ той се върна много веселъ у дома си.

Това, което бѣ видѣлъ на третия столъ въ парка, бѣ една млада швейцарка, красива и прилична на малка горска ягода. . . .

На слѣдующия денъ, слѣдъ като напустна лекциитъ на професора

Кеплингъ, Бернардъ Морей се опжти пакъ за въ парка.

О, шастие! . . .

Неспознатата, както и вчера, седѣше на сжщия столъ.

Наново Бернардъ Морей минѣ покрай нея, прѣструвайки се че не я вижда. Но когато се изравни съ нея, той нѣжно я поздрави, на който поздравъ младата мома му отговори. На връщане той я поздрави наново, като забѣлѣжи едри слези по хубавитъ ѣ очи.

Бернардъ се разтревожи. Какъ можеше да направи въ случая? Какъ смѣеше да каже?

— Госпожице, каза свалѣйки шапката си, вий, като че ли страдате отъ нѣщо, а това ме много наскърбява. Позволете ми, да бѣжа на разположението ви, ако мога да ви бѣжа полезенъ.

Младата дѣвойка почервенѣ отговори:

— Нищо не можете направитъ менъ, господине; азъ искамъ да умра!

— Да умрете? Вий?

Бернардъ отвори широко очитъ си и загледа нѣкакъ си очудено.

въ храма, облечени въ служеб-
одежди. Единъ отъ дяконитѣ
пече Екзарха въ филонъ и той
своео мѣсто на владишкия
онъ. Храмътъ бѣ прѣпълненъ.
атъкъ молебень се отслужи при
жественото пѣние на църков-
хоръ. Когато молебена се свѣр-
при «на многая лѣта владику»,
егово Блаженство взема кръста
жезала придружень отъ всички
ховници, благослови богомолцитѣ
черквата и излѣзе на храмовитѣ
ата. Народа, който до еега вика-
като се появи негѣво Блажен-
сѣ кръста, едно гробно
лчание настѣпи. Всички свали-
шапки и смирено наведоха гла-
Тѣ приеха благословията отъ
ирения пастиръ.

Негово Блаженство свали фило-
качи се на котата си и потег-
къмъ синодалната палата.

Въ синодалната палата.

Отъ църква Негово Блаженство
бѣваше да отиде въ синодалната
палата на улица царъ Калоянъ, дѣ-
му е опрѣдѣлено квартира. Как-
по площада св. Кралъ, така и
улицитѣ Климентина и царъ
калоянъ до палатата сѣ се събра-
много хора тоже любопитни да
идятъ и приематъ благословията на
Негово Блаженство. Слѣдъ молеб-
на въ църквата, Екзарха присти-
на въ палатата, придружень отъ
жкитѣ официални лица, които го
придружаваха и до черквата. Слѣдъ
инъ непродължителенъ разговоръ
тѣхъ, послѣднитѣ напустиха
инодалната палата и оставиха да
огатъ да посѣтятъ Негово Блажен-
ство нѣкои отъ чиновницитѣ и свои-
му. Множество чиновници и срод-
ници се прѣдставиха на Негово
блаженство и слѣдъ това ученици-
отъ духовната семинария. Най-
инѣ се прѣдстави прѣдъ нѣго и
правляющия столичното градо-
аство заедно съ столичнитѣ при-
тави. На тѣхъ като пазители на
итота, имота и честта на граж-
анитѣ, той е пожелалъ честна и
олѣзна служба на отечеството.
обоице Негово Блаженство на вси-
ки е казалъ по нѣколко назида-
елни думи.

Негово Блаженство на ауденция
при Княза.

Слѣдъ половинчасово само баве-

не въ синодалната палата, Негово
Блаженство, ако и видимо извънъ
редно уморѣнъ, отиде, придружень
отъ дякона Иванъ Стефановъ, въ
дворцова каляска, слѣдвана и прѣ-
косявана отъ хиляденъ народъ, жаж-
дущъ да види духовния си глава,
на ауденция при княза, който при-
чака въ най-блѣскаво облекло за-
едно съ свититѣ си на главния вън-
шенъ входъ на двореца високия и
всеобщия гостъ. Слѣзълъ-неслѣ-
зълъ отъ каляската, Негово Бла-
женство, който веднага биде за-
обиколень отъ дворцовитѣ сановни-
ци, прѣгърна и нѣжно, но огнено
цѣлуна Княза по челото, който то-
ку-що бѣше освободилъ отъ устни-
тѣ си мощната и свѣта дѣсна на
все още болрия старецъ. Слѣдъ
това сърдечно и трогателно при-
вѣтствие, Негово Блаженство биде
поканенъ и отведенъ отъ Княза въ
великолѣпния червенъ салонъ, дѣто
тѣ бесѣдували до 7 ч — цѣлъ часъ.

Прѣзъ врѣме стоешието на Ек-
зарха въ двореца грамадния, об-
ширния Александровски площадъ
постояно се пълнеше отъ народъ,
идейки на групи на групи и очак-
вайки трепетно милия гостъ, за да
го види, за да му се поклони и му
прати макаръ и отъ далече, още
еднажъ горещъ поздравъ.

Повръщане визитата Екзарху отъ Княза.

Тутакси слѣдъ напушането дво-
рена отъ Негово Блаженство, Кня-
за, придружень отъ генералъ-адъ-
танта си Марковъ, отиде въ сино-
далната палата съ разкошна каля-
ска, за да върне визитата му. И
тукъ Княза и Екзарха горѣщо се
цѣлунаха и продължително се раз-
говаряха най-живо и съ търже-
ствующъ, радостенъ видъ. Точно
въ 8 ч. Князътъ енергично и съ
благопожелания се збогува съ Не-
гово Блаженство, който слѣдъ това
се отегли въ кабинетната стая на
апартамента си, за да си поот-
почине.

Блѣсна изложба.

По Земледѣлието и Отра-
слитѣ му въ гр. В. Търно-
во прѣзъ 1905 г.

1.

Търновската окр. постоянна ко-

мисия е направила наредба за ок-
ржжна изложба по земледѣлието и
отраслитѣ му въ г. В. Търново
прѣзъ тая година, която ще стане
по слѣдующата наредба:

Окржжната земледѣлческа излож-
ба въ гр. Търново ще се открие
на 11 Септември и ще трае до 18
включително.

Прѣзъ това врѣме изложбата ще
бжде открита сутринъ отъ 8 до
12 часа и слѣдъ обѣдъ отъ 2 до 7
часа, а градината до 10 часа ве-
черта.

Въ изложбата взематъ участие
около 700 души изложители отъ
окржгастъ разни земледѣл. производ-
ния, съ прѣдмети и съ разни видо-
ве домашни животни и птици.

ПРѣДМЕТЪ ЗА ИЗЛАГАНЕ

А. Предмети които ще бж-
датъ изложени прѣзъ
всичкото врѣме, до като
трае изложбата.

Земледѣлчески произведения.

Житни: пшеница, ржжъ, лимецъ,
овесъ, ячменъ, царевича, просо и пр
Варива: бобъ, бакла, леща,
грахъ, нахутъ и др.;

Кореноплодни: картофи, цвѣкло,
рѣпа и др.;

Маслодайни: рапица, полски си-
напъ, сусамъ, слънчогледъ и др.;

Влакнодайни: конопъ, ленъ, ко-
прива и др.;

Търговско-промишленни: тютюнъ,
хмѣлъ, макъ и др.;

Храна за добитъкъ: плѣва, сѣ-
но, люцерна и др. (дробена и не-
дробена.)

Лозарство.

Разни видове нашенски и амери-
кански присадени и неприсадени
лози и видове отъ тѣхнитѣ подрезки.

Разни видове присадени лози,
отгледани на вкоренилище;

Разни видове прѣсно и сушено
грозде;

Разни видове продукти отъ грозде;

Разни видове колове за амери-
кански лози;

Овощарство.

Разни видове облагородени ово-
щни дръвчета въ разни форми;

Всѣкакви видове овоция: прѣсни,
сушени, консервирани, пистилъ и др.

Всѣкакви овощни сѣмена

Градинарство.

Разни видове зеленъчарски и
цвѣтни сѣмена.

Копринарство.

Разни качества пашкули;
Точена коприна и бубено сѣме;
Добри видове чернични дървета,
или клонки отъ тѣхъ.

Винарство.

Разни видове доброкачествени
вина;

Разни видове напитки: (гроздови,
сливови и др.);

Винент оцетъ.

Пчеларство.

Разни системи разборни и не-
разборни кошери;

Кошери съ живи пчели;

Изкуствени пити и восъкъ;

Пити съ медъ;

Медъ центрофужень;

Разни вина и напитки; приготве-
ни отъ медъ;

Разни пчеларски орждия и ин-
струменти.

Земледѣлчески машини, орж- дия, инструменти, апарати и др.

Плугове, брани и вѣялки;

Разни други земледѣлчески орждия

Овощарски орждия и инструменти

Градинарски орждия инструмен-
ти и прибори;

Разни прибори по копринарството;

Разни машини, орждия и сждо-
ве по винарството;

Разни млѣкарски инструменти и
орждия.

Земледѣлчески инструменти.

Разни видове брашна;

Вълна отъ овце и кози;

Свинска четина, кошници, кошо-
ви, сламени шапки и др.;

Земл. литература

Разни книги по земледѣлието
и отраслитѣ му, оригинал-
ни и прѣволъ.

Б. Прѣдмети които ще
бждатъ изложени само
а). На 11 и 12 Септемвр.

Скотовъдство.

Едъръ добитъкъ: работенъ, за
месо и за тамъзлѣкъ;

Дребенъ рогатъ добитъкъ: овце

за вълна, за млѣко, за месо;—кози;

Свини отъ разни раси: за месо,

за тамъзлѣкъ и за прасета за клане;

Коне за яздене, за впрѣгане и

за тамъзлѣкъ, мулета и магарета;

Всѣкаквъ видъ домашни птици

и тѣхнитѣ яйца (кокошки, петли,

гжски, патици (юрдечки) пуйки и др.);

— Да, господине, това е тъй!
И ржката ѝ направи едно бавно
вижение къмъ лежащото не да-
ечъ отъ тѣхъ езеро.

— Това е лудостъ, госпожице...

— Може би!...

— Но мога ли да зная причи-
нитѣ, които ви каратъ да вземате

едно толкозъ ужасно рѣшение?

— Безъ съмнѣние, това трѣбва да про-
звѣща отъ любовна скърбъ...

— Не, господине, бѣ отговора ѝ.

Вѣжливо поиска позволенията ѝ
да седне до нея, за да употреби

послѣднитѣ си сили, да я отклони

отъ това ѝ рѣшение...

— Нищо не може се направи

на менъ, любезний господине. Скър-
бата ми произлазя отъ това, че не

мога да намѣря работа, а имамъ да

храня двѣ малки сестричета...

— Не намъ отъ гдѣ да имъ намѣря
рава. Изгубихъ всѣка надежда и

дойдохъ тукъ, за да туря край на
живота си.

— Лудостъ, госпожице, лудостъ,
повтори трогнато Бернардъ! Азъ

де се постарая да ви извадя отъ
това жестоко положение...

— Вие!

— За щастие!

— Какъ?

— Като ви намѣря работа.

— Но кой сте вий?

— Името ми е Бернардъ и съмъ
студентъ по философията. Имамъ
сношение съ града и може би...

но, какво работите?

— Бродироване.

— Какъ ви е името?

— Лизабета.

— Сега, госпожице Лизабета,

ще ми позволите да си ида, за да
ви потърся работа; но съ едно у-
словие, че нѣма вече да помислю-
вате, да посѣгате на живота си!

По лицето на хубавата, като ан-
гелъ, мома блѣсна лжчъ съ надеж-
да. Тя обѣща, че нѣма вече да по-
мислюва да върши подобни нѣща.

На другия день ѝ сжшия частъ
тя трѣбваше да дойде за отговоръ.

—

На опрѣдѣленото врѣме Бернардъ

бѣ тамъ и видѣ, че Лизабета го

чака.

Тя почна да се извинява, за гдѣ-
то приела услугитѣ на човѣкъ, ко-
гото не познава.

Лизабета се бѣ много уплашила,

да не би този непознатантъ мла-
дежъ, да има нѣкои лоши цѣли.

Но колко се зачуди, като видѣ,
че Бернардъ извади отъ джеба си

кжжъ коприненъ платъ и каза:

— Имамъ поржчката за единъ пор-
тофель, който да бжде нашитъ съ
коприна. Отнася се за единъ таенъ
подарѣкъ, който единъ богатъ чуж-
денецъ иска да изпрати на една
млада жена.

Лизабета заплака отъ радостъ.

— Госпожице, не искамъ сѣлзи

Трѣбва радостъ, смѣхъ... Има

да ви кажа още и това, че рабо-
тата е прѣдплатена. Помислихъ, че

ще бжде по-добръ за васъ, ако се
прѣдплати. Ето ви паритѣ.

Той подаде три златни монети

на младата дѣвојка.

— Но, господинъ Бернардъ, за

бродировка се плаща само по че-
тиридесетъ стотинки на часъ.

— Малко важи. Клиентитѣ е

богатъ, отговаря. Той би далъ и

повече, ако да му поискахъ. Утрѣ

ще ви дамъ нова поржчка, за една

дама. Тя ще бжде една разкошна

китка, създадена отъ вашата фан-
тазия, нашата върху възглавничка

отъ розовъ сатенъ. Паритѣ ще взе-
мете въ прѣдплата, по причина на
разноснитѣ за плата и коприната,
които ви ще изберете. За тази по-
ржчка азъ поискахъ сто лева.

— Възможно ли е? попита Ли-
забета.

Възможно е... Отъ сега азъ
съмъ на служба при васъ. Сбогомъ,
госпожице!

— Не, господинъ Бернардъ, не

си отивайте, прѣди да ми позволите

да ви благодаря. Тази сутринъ

азъ се страхувахъ, да, много се

страхувахъ, за гдѣто приехъ съ-

дѣйствието на човѣкъ, когото не

познавахъ. Но, простете ме! Нали

ме прощавате?

На дълго, въ този уединенъ и

красивъ паркъ, Лизабета разправи

своя животъ, състоящъ се цѣлтъ

отъ мжки и мизерия. Разправи тя,

какъ смъртта на родителитѣ ѝ я

нагърби съ тежкия товаръ, да гле-
да двѣтѣ си сестричета.

Бернардъ я изслуша до края.

Разказатъ на тази бѣдна и из-
мжчена мома бѣ вѣренъ. На дру-
гия день той отиде въ комисарство-
то да събере свѣдѣния за нея. Тамъ

б) Само на 14 Септември
Разни видове прѣсни и консер-
вирани зеленчуци;

Разни видове цвѣта.

Млѣкарство.

Млѣко прѣсно и кисело.

Масло: краве, биеолско, овче и
свинско;

Разни видове сирене.

НАГРАДИ.

Прѣдвидени сж слѣднитѣ награди:

80 златни диплома

100 сребърни „

120 бронзови „

Парични награди:

1 награда 200 лева	18 награди по 50 лв.
1 — по 150 „	15 — по 40 лв.
3 — „ 100 „	20 — „ 30 „
4 — „ 80 „	30 — „ 20 „
5 — „ 75 „	60 — „ 10 „
6 — „ 60 „	80 — „ 5 „

Парични награди за надпрѣпус-
кване на жребци:

I-ва награда 100 лева

II-ра „ 50 „

III-та „ 30 „

Надпрѣпускването ще стане на
14 септември, по особено опрѣ-
дѣлена програма, а заявления за
участие въ надпрѣпускването се
приематъ до 13 включително.

Отъ Комисията.

ДНЕВНИ

Лични.

Г-нъ полковникъ Ан. Паневъ нашъ
съгражданинъ, бригаденъ коман-
диръ въ столицата, заедно съ семей-
ството си дойде и прекара нѣколко
дни въ градътъ ни

*

Г-нъ Ковачевъ, бивши тукъ окол.
началникъ, сега такъвъ въ г. Вѣла
Слатина, дойде за 2—3 дена и от-
пътува обратно.

*

Съгражданинътъ г-нъ Коста Пав-
ловъ, чиновникъ при Русен. Народ-
на банка, дойде въ градътъ ни по
частна работа и отпътува обратно.

Уволнения и назначения.

Учителя при мѣстната търговска
гимназия, г. Ив. Екимовъ, е увол-
ненъ по собствено желание, вмѣсто
кого е назначенъ г. Ефимъ Да-
бевъ, бивши училищенъ инспекторъ.

*

Уволнена е по собствено желание
учителката при основнитѣ училища,
г-ца Мария Попова вмѣсто която
е приведенъ учителя отъ с. Белѣ-
ни, г. Еневъ.

*

Уволненъ е помощника на дър-
жавния контролоръ г. А. Кръсте-

вичъ, който щѣлъ да бжде назна-
ченъ на друга длъжностъ, а вмѣсто
него е назначенъ г. П. Татаровъ.

Пакъ безъ програма.

Научаваме се, че при всичкитѣ
неприятности които станаха мина-
лата учебна година въ тукашната
търговска гимназия, за гдѣто не е
имало опрѣдѣлена програма и пра-
вилникъ, за да се знаятъ предмет-
титѣ които ще се преподаватъ, как-
то и редътъ за училището, и тая
година още не биле опрѣдѣлени и
утвърдени правилникъ и програма
за училището, при всичко че отъ
дирекцията сж биле представени въ
надлежното министерство.

Желателно е, министерството да
се заинтересува по тоя въпросъ за
да се избегнатъ миналогодишнитѣ
стачки.

Обрана земеделѣческа банка.

Научаваме се, че на 1-й того
слѣдъ сбѣтъ, касиера на Русен. Зем-
ледѣл. Банка, като е направилъ про-
вѣрка на касата си указало се че
му липсватъ около 136,000 лева въ
банкноти и една частъ въ звонково
злато.

Веднага било съобщено на влас-
титѣ, които на първо врѣме биле
хвърлени подозрение и веднага а-
рестували бившия касиеръ Андонъ
Даневъ и чиновника при сжщата
каса, Александръ Дойчиновъ.

Вѣрвало се, че кражбата била
извършена отъ вътрѣшни хора.

Телеграма по откриване агентурата.

По случай откриването въ Сви-
щовъ агентура на Българската На-
родна Банка, кметството е отпра-
вило до Г-на Министра на финан-
сиитѣ слѣдующата телеграма.

София Министру Финанси
Господину Паякову

По случай откриването днесъ
Агентурата на Българската Народ-
на Банка въ града ни, отъ името
на свищовскитѣ граждани Ви под-
насямъ сърдечни благодарности за
Вашата инициатива по която сви-
щова економически прогресива.
Надѣваме се, че и за въ бждеще
не ще престанете да се грижите
за рѣдъ добри дѣла отъ економи-
чески характеръ необходими за
града ни. 5180.

Кметъ Линковъ

На която отъ Г-на Министра е
отговорено телеграфически както
свѣдва.

Свищовъ Кмету Линкову
Благодаря на свищовскитѣ граж-
дани за сърдечния имъ поздравъ по
случай откриването Банковата аген-
тура. Економическото повдигане на
Свищова е било и ще бжде всѣко-
га едно отъ първите ми грижи.

Министръ Паяковъ

Непороченъ.

Съ една обширна дописка отъ
градътъ, въ която наричатъ Сви-
щовския градски мирови съдия, г-нъ
Аврамъ Аврамова, непороченъ,
ни молятъ да направимъ слѣдующе-
то запитване:

Защо г-нъ Аврамъ Аврамовъ, въ
качеството си на Градски Мирови
Съдия и замѣстникъ—испълняющъ
длъжността, на колега си, околий-
ски Мирови Съдия, не е разгледалъ
дѣлата на 22 и 23 Августъ т. г. а
е залепилъ на вратата обявления,
на 22 Августъ № 4263 и на 23
сжщи № 4293, които мотивиралъ
«по нѣмане възможность се
отлагатъ» а пъкъ на 24 сжщи
мѣсець е ималъ врѣме да отиде да
извърше огледъ по дѣла на своя ко-
легъ, отъ които получилъ за пжт-
ни и дневни около 60 левчини съ
байрачини?

По този случай имало заведено
прѣписка между окол. мир. съдия
и отдѣлението при тукаш. съдъ.

Ний вѣрваме че предѣтелству-
ющия отдѣлението, ще направи пот-
ребното и снемѣ маската на бай
Аврама, за да лжнатъ като огле-
дало всичкитѣ му честни и непо-
рочни дѣла.

Стипенди отъ фонда Д. Ивановъ

Както бѣхме съобщили по рано,
министерството на Народното про-
свѣщение бѣше опрѣдѣлило степен-
дии отъ фонда Д. Ивановъ, за уче-
ници свищовци, които сж свърши-

ли съ много добъръ успехъ трети
класъ

При тукашната търговска гимна-
зия за тая цѣлъ е била съставена
комисия, отъ учителитѣ г. г. А.
Макавѣевъ, К. Милде и Ал. Узу-
новъ, обаче, при всичко че е да-
дено обявление за кандидатитѣ кои-
то желаятъ да се явятъ и държатъ
опрѣдѣления изпитъ за да получатъ
степендиитѣ, до днѣсъ никой кан-
дидатъ не се е явилъ. Отъ г. Сви-
щовъ, до колкото ни е извѣстно,
има доста ученици които сж свър-
шили съ успѣхъ третия класъ но
защо не се явяватъ да издържатъ
изпитъ и получатъ степендия за
да продължатъ наукитѣ си, това
ни очудва!

Заминаване на Троянския полкъ

По случай заминаването на 34
п. Троянския полкъ отъ лагера при
г. Свищовъ, командира на полка,
г-нъ Евлоги Халачевъ, за збогомъ
отъ Свищовчани е отправилъ до
градския кметъ слѣдующето писмо

До г-на Кмета въ гр. Свищовъ

Многоуважаемий Г-нъ Кмете!

Отъ името на Г. г. Офицеритѣ и
войниците отъ командуемия ми полкъ
оше единъ пжтъ, идж да Ви засви-
дѣтелствувамъ бѣлскания приемъ,
който гражданитѣ на града Сви-
щовъ указаха на полка при по-
срѣщанieto му, а така също и за-
улесненията, които сж дадоха на
полка въ врѣме прѣбыванието му въ
лагерь при сжщия градъ.

Полка като заминава обратно отъ
гр. Свищовъ за гр. Ловечъ казва
въ Вашето лице на всички добри
Свищовски Граждани „Збогомъ“ до
виждане.

Командиръ на полка:

Полковникъ Халачевъ

Срѣщу 50 лева зл.

приемаме едно ограничено число земеделѣци (работници) за
изпиране отъ Ротердамъ, Антверпенъ или Хавъръ

за Южна-Америка.

Който иска да използва този случай, който може би нѣма да
се повтори и не налага никакви задължения, нека се обърне къмъ:

ATLANTIC EXPRESS

12 Duke Street, Aldgate
LONDON E. C.

Вѣрни, отъ правителството провѣрени свѣдения върху работ-
нически отношения, климатъ и пр. се съобщаватъ безплатно.

му казаха сжщото, което бѣ му
казала тя, съ прибавка, че с тру-
долюбива и честна дѣвойка.

Той бѣ разчувствуванъ отъ до-
вѣрието и признателността, които
Лизабета има къмъ него.

— Всичко ви казахъ за себе си,
каза тя, като свърши разказа си
Сега е вашъ редъ, говорете за
васъ си, за вашия животъ!

Той хладно и леко отговори:

— Името ми е Бернардъ и азъ
тоже съмъ бѣденъ . . .

Отъ това врѣме за тѣхъ почна
новъ животъ Тѣ се обичаха и меч-
таяха единъ за другъ.

Честно и съ внимание бѣдната
работница извършваше поржкитѣ,
които Бернардъ ѝ даваше и които
поржчки идѣха отъ неизвѣстни
на нея клиенти. Сега той не по-
сѣщаваше лекциитѣ на прочутия
Кешлингъ, не четеше вече дебелитѣ
философски съчинения, а по
цѣли дни и нощи прѣкарваше въ

сладки сънища и мечти за Лиза-
бета, за тази кротка и миловидна
мома, която обичаше.

Той бѣ щастливъ отъ радостъ,
че е обичанъ за самия него, безъ
задни мисли. Често си казваше на
ума, че тѣзи прѣкрасна мома му
се нравила и че приема да му ста-
не другарка въ живота, стига са-
мо тя да е съгласна.

Една вечеръ той и откри любовъ-
та си.

Младото и хубаво момиче нададе
викъ и падна въ безсъзнание отъ
радостъ въ обятията му.

— Бернарде, колко ще бжде до-
брѣ да живѣемъ заедно, да рабо-
тимъ единъ до другъ всѣки день,
всѣки частъ, каза тя като, се съвзе..

Поржкитѣ всѣки день присти-
гаха. Тя ги изпълняваше.

Той още не бѣ ѝ говорилъ за
своя животъ. Разправилъ ѝ бѣ са-
мо, че прѣподавалъ часни уроци
по философията и че съ мжка и
трудъ изкарва прѣхраната си. . .

Най-сетнѣ, тѣ се ожениха. Това
стана прѣзъ единъ пролѣтенъ день.

Прѣзъ врѣме на приготовленияя-
та за свадбата Бернардъ често от-
сѣжтствуваше, а това се виждаше
странно на Лизабета.

— Какво правите, любезни ми
Бернарде, прѣзъ тѣзи дълги отсѣж-
ствия? Има нѣщо, което готвите и
което не искате да ми кажете.

На това той нищо не отговори.
Но слѣдъ като се ожениха, слѣдъ
като получиха благословията на
свещеника, той се доближи до нея
и ѝ каза:

— Длъженъ съмъ да ти искамъ
прошка, любезна ми, прошка за
една лъжа, която ти бѣхъ казалъ.
Бѣхъ ти казалъ, че съмъ бѣденъ
и че живѣя съ срѣдствата отъ у-
роцитѣ, които прѣподавамъ. Не,
Лизабето, азъ съмъ богатъ, много
богатъ, но не искахъ да ти кажа,
прѣди да се увѣря, че не за бо-
гатството ми ме любишъ. То сега
е всичко твое. То е награда за

трудолюбието и честността ти.

Вечерта, слѣдъ венчавката, Бер-
нардъ заведе младата си и хубава
жена въ кжщата, която той бѣ из-
бралъ за живѣяне. Тя бѣ една бо-
гата вила, заобиколена отъ гради-
на, пълна съ цвѣта и разноцвѣтни
тръндафили.

— Ела, Лизабето; тукъ сега си
почини отъ дългия трудъ, тѣй какъ
то си мечтала нѣкога.

При тѣзи думи той отвори една
врата.

Прѣдъ тѣхъ се прѣдстави единъ
прѣкрасно мобилиранъ салонъ, у-
красенъ съ прѣдметитѣ, изработе-
ни отъ нейнитѣ ржцѣ.

— Но...! избѣра тя като ги позна-

— Да, каза Бернардъ, това е
втората ми и посѣдня чужка. За-
менъ, само за менъ те карахъ да
работишъ тѣзи нѣща Ето, всичко
изработено отъ тебъ е тукъ и твое..

Прѣвелъ: Л. Бобевски.